

نسبت ما به فرهنگ مثل انسان درون آب است. اسلام دین انسان سازی است و همه دستورات آن برای رشد و اعیان انسان معین شده است. برای تحقق این هدف و برای ساختن جامعه سالم و پویا؛ دین اسلام برنامه دارد و پروژه انسان مطرب را در یک جامعه اسلامی و الهی جستجو می کند و هر چه برای رسیدن به این هدف مانع به وجود آورد قابل قبول نیست. هر پذیریده که با اخلاقیات و مذهب ناسازگار باشد پذیرفتی نخواهد بود. عناصر فرهنگ اسلامی که در منابع معتبر ما هدف، خصال، علم و اخلاق نامیده می شوند؛ همگی درون یک مفهوم عالی به نام حکمت جای دارند. این حکمت شامل هر نوع نمود و فعالیتی است که می تواند نیرو بخش یک حیات داده دار برای فرد و جامعه باشد. اولین حمایت کننده این

استفاده از مدل مکانیکی در مهندسی پژوههای فرهنگی

دکتر امیر ملکی و لیلا روستایی

طی شود: ۱- تعیین مفروضات اساسی و زیربنایی یعنی مفروضات اساسی مربوط به ماهیت روابط انسانی، ماهیت جامعه، شرایط زمان و مکان مربوط به مسیر تکاملی فرد و جامعه، ضرورتها و نیازهای اجتماعی، موانع و آسیبهای رشد فرهنگی. ۲- تعیین و طراحی نظام ارزشها در سطوح مختلف، آنچه را در سال اول دانشگاه می توان آموزش داد با مجموعه ارزش‌هایی که در سال آخر قابل آموزش دادن است یکی نیست. در هر یک از سطوح آموزشی باید اهداف، محتوا و ارزش‌های یادگیری را مشخص و اجرا نمود. در این مرحله به سئوالات زیر باید پاسخ داده شود. الفه: اهداف ارزشی و نگرشی در هر یک از سطوح آموزشی کدامند. مثلا در آموزش و پرورش دستان. راهنمایی و دیرستان، ۳- تربیت نیروی انسانی ارزش‌گرا، یعنی نیرویی که در آن ارزش‌های مطلوب جامعه اسلامی درونی شده باشد و نسبت به تقویت و تحکیم ارزشها و فرهنگ دینی طرز تلقی مثبت را دارا باشد. معلمان و استادان از بقیه مهمتر هستند. بضم هندسه فرهنگ در کلاس‌های درس زده می شود. دانشگاهها در این زمینه با مشکلات اساسی مواجه هستند.

اگر به این موضوع توجه نشود مهندسی فرهنگ در دانشگاه قابل تحقق نخواهد بود. این ضرورت در آموزش و پرورش به صورت مضاعف احساس می شود. ۴- ساختارها و فرآیندها، که احتیاج به ساختارهای مناسب و تعیین نقشها و تدوین فرآیندها دارد. در این خصوص سئوالات زیر قابل بررسی است. الف آیا ساختارهای موجود داشکدها و حدود اختیارات آنها با مدیریت فرهنگی مطلوب تناسب دارد؟ ب آیا توسعه فرهنگی در دانشگاهها از طریق معاونت فرهنگی و مدیریت فرهنگی آن قابل پیگیری خواهد بود؟ ۳- آیا وظایفی که برای گروههای آموزشی داشکدها پیش بینی شده با منتظرات دانشگاهها در مورد مهندسی فرهنگ مناسب است؟ آیا از طرفیت دانشجویی برای توسعه فرهنگ در دانشگاهها به طرز مطلوب و موثر استفاده می شود. یا به بازنگری نیاز دارد؟ آیا ساختار و فرآیندی برای ارتباط موثر خانواده‌ها با دانشگاهها مورد نیاز نمی باشد. آیا می توان نقش خانواده را حذف کرد؟ اگر سئوالات بررسی شود از طریق پاسخ به آنها می توان به ساختار و فرآیندهای مناسب رسید.

آدمی نیست. فرهنگ جنبه درونی ندارد بلکه بعد بیرونی دارد که در تولیدات علمی، هنری و امثال آن بروز پیدامی کند. هنری که انسانها را به ابتدا بشد و آنها را از حقایق اصلی انسانی دور کند؛ در جامعه اسلامی هنر و فرهنگ اسلامی هنر مقبول نخواهد بود. باید در مهندسی فرهنگ به این نکات توجه داشت. علمی که خود را در دایره حس و آزمایش محدود می کند و نیروی عقل را در دستیابی به معارف عمیق خلخ سلام این نهاد علم حقیقی نخواهد بود.

بنده بر آموزش رسمی و مهندسی فرهنگی تأکید می کنم، با تعریفی که از فرهنگ ارائه کردم و رسالتی که نظام اسلامی در تعیین فرهنگ اسلامی بر عهده دارد اعتقد دارم نظام آموزشی در جمهوری اسلامی ایران در درونی سازی ارزشها که هسته مرکزی مهندسی فرهنگ را تشکیل می دهد رسالت اصلی و مهم است. آموزش رسمی که با اهداف مشخص و از

دکتر امیر ملکی

دارای دکترا
جامعه شناسی
مسائل ایران و

عضو هیئت علمی دانشگاه پیام
نور و همچنین مجری طرحهای
پژوهشی می باشد. نامبرده
دارای تالیفات و ترجمه هایی نیز
در زمینه های فرهنگی اجتماعی
می باشد.

پژوهش

فرهنگ خداوند است که آدمی را به فلم و بیان مجهر ساخت با این توصیف فرهنگ را جگونه می توان تعریف کرد. باید تعریفی ارائه شود که با رسالت اصلی دین اسلامی یعنی ساختن انسان مستعد رشد مهانه‌گی باشد. فرهنگ عبارت است از مجموعه ارزشها، هنجارها و رفتارها که از

شیوه‌زنندگی شایسته و بایسته را برای انسان فراهم می سازد و به سایر اهداف جهت می دهد. ارزشها؛ هسته مرکزی فرهنگ را تشکیل می دهند. اگر ارزش نوجوانی زیر ساخت فکری و نگرشی توسعه فرهنگ را تشکیل می دهد باید قول کنیم که نهادهای فرهنگی و آموزشی رسمی مانند آموزش و پرورش و دانشگاهها در تعیین و تربیت و درونی سازی ارزش‌ها نقش اول را می توانند ایفا کنند. تا حصول هندسه فرهنگ با عطف به رسالت آموزش رسمی کشور مراغی به شرح ذیل باید